

Nr 147

Av fröken **Bergegren m. fl.**, *angående viss ändring av 105 § lagen om allmän sjukförsäkring.*

I 105 § lagen om allmän sjukförsäkring den 8 januari 1947 stadgas att fordran å sjukhjälp, som inestår hos allmän sjukkassa, ej må tagas i mät för gäld.

Denna bestämmelse innebär bland annat, att införsel ej kan beviljas i dylik fordran för oguldet underhållsbidrag till försäkringstagares hemskilda eller frånskilda make eller till hans minderåriga barn, även om sjukpenning utgår efter högsta sjukpenningklassen och försäkringstagarens inkomst — som därtill är skattefri — under lång tid kan överstiga vad som eljest skall anses vara existensminimum.

En försäkringstagare, som icke frivilligt erlägger av domstol fastställt underhållsbidrag till hustru och minderåriga barn, kan sålunda under lång tid undandraga sig denna sin underhållsplikt utan att möjlighet finnes att tillgripa tvångsåtgärder mot honom. Visserligen kan sedermera, sedan vederbörande blivit friskskriven och återgått till arbetet, den sålunda uppkomna skulden indrivnas, men under tiden har familjen varit ställd utan existensmedel och kanske tvingats hänvända sig till socialvården.

Avsikten med ovannämnda lagbestämmelse torde ha varit att åt den försäkrade och hans familj säkra ett så vitt möjligt tillfredsställande ekonomiskt skydd under sjukdom, och det kan icke ha varit lagstiftarens mening att ge en försumlig familjeförsörjare möjlighet att under lång tid undandraga sig försörjningsansvaret gentemot sin familj.

Under återopande av det anförda får vi därför föreslå,

dels att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville begära en sådan ändring av 105 § lagen om allmän sjukförsäkring att fordran, som inestår hos allmän sjukkassa, må kunna tagas i mät för gäldande av oguldet underhållsbidrag till försäkringstagarens familj,

dels att vederbörande utskott utarbetar förslag till lagtext av denna innebörd.

Stockholm den 24 januari 1958

Astrid Bergegren

Rune Johansson

Artur E. Lundquist

i Norrköping